

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

Pénzküldemények a „SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.” címére Szászvárosra, kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSZKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlkozásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill.

Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1905. április 23.

30. szám.

Feltámadás ünnepén.

Nagy ünnepre, a kereszténység legnagyobb ünnepére, a feltámadásra virradtunk ma. Az életnek a halál fölött kivivott győzelme torát üli az emberiség nagy része.

Nem halunk meg örökké! Elmulásunk csak ideiglenes és követi azt a feltámadás, az örök-élet! Mennyi vigasztalás van ebben s a kiben az él, könnyű szívvvel hajtja le álomra fejét, mikor megszólal fölötté a halál hívó szava.

A jelek arra vallanak, hogy feltámadását ünnepli az erdészeti altiszti személyzet egy nagy része is mostanában. Avagy a járási kartársak indulófélben lévő mozgalma még nem a valódi feltámadás, hanem csak az ahhoz hívó szózat? Ezt majd megmutatja a legközelebbi jövő s akkor majd meglátjuk, hogy vajjon a hívó szózatnak volt-e olyan ereje, hogy az összes szunyadozókat felrázza hosszú és mély álmukból, vagy pedig nyomtalanul végigszáguld a közömbösséggel felhantolt sirjaik fölött s ők zavartalanul alusszák tovább mély álmukat.

Pedig ideje lenne már egyszer hogy ébredjenek s van is, a mi felébressze őket.

A csecsemő gyermek midőn ártatlan, mély álmát alussza, nem vet gondot az arcocskáján mászkáló legyekre, a zaj, a lárma nem riasztja fel álmából, de ha megéhezett, ha kicsiny gyomrocskája követelni kezdi a maga természetes jogait, fölriad álmaiból és sirva-riva kéri meg-

szokott táplálékát s nem is nyugszik meg addig, míg azt meg nem kapta.

A járási erdészeti altiszteketet sem tudta eddig álmukból felzavarni semmiféle hívó szózat, közömbösen aludták álmukat, talán abban a hitben, hogy a felébredés úgy sem sokat használ, most azonban csordultig megtelt a pohár s itt az ideje, hogy végre a természet követelményei őket is felrázzák álmukból. Eddig még csak türelmes volt a gyomor, de most már fölébredett s hova-tovább hangosabban követeli a maga jussát.

Nem szorul bizonyításra, mert hiszen általános ismert dolog, hogy a járási erdészeti altisztek javadalmazása annyira szükesen van megszabva, hogy abból egy kisebb családnak is még a legolcsóbb piaci árak mellett sem lehetséges tisztességesen megélni és ruházkodni, nem is szólva arról, hogy e mellett még az öreg napokra is meg kellene takarítani valamicskét, mert a nyugdíj nálunk jóformán ismeretlen fogalom. Mit szóljunk már most a megélhetéshez a mai viszonyok között, midőn a leglényegtelenebbtől a legfontosabbig minden élelmi cikket kétszeres árral kell a piacon, a kereskedésben és a mé-szárszékben megfizetni, midőn baromfit, lábas jószágot takarmányhiány miatt vagy potom áron el kellett pocsékolni, vagy azt, magának a jószágnak árát is meghaladó költséggel áttelelni s lesóványodva megtartani a bizonytalan jövőnek.

Most azután nem csoda, ha ilyen nyomasztó viszonyok hatása alatt felébrednek az eddig

mélyen alvó járási kartársak s kérő szóval esedeznek a megélhetés módjának megadásáért.

A nyomor, az inség általános, egyaránt szükölködik most minden egyes tagja a járási erdészeti altisztai személyzetnek s ezért reméljük, hogy az ébredés, a feltámadás is általános lesz.

És arra szükség is van, hogy ne csak helyi, szórványos legyen a felocsudás, hanem hogy az egész test egyszerre álljon talpra s keresse és kérje a maga jogát a megélhetéshez, mert ha csak egyes tagjai a testnek fájditják bajaikat, azt lehet mondani, hogy a kór még nem támadta meg az egész testet s várni lehet még a sebek gyógyításával — hátha behegednek önmaguktól is, vagy pedig a siránkozó töredék belefáradva a reménytelen sopánkodásba, elhallgat s az inségszülte aléltságában újra hosszú álomba merül.

A feltámadás ünnepét üljük; annak a feltámadását ünnepeljük, a ki azt mondta, hogy: „zörgessetek és megnyitattik néktek, kérjetek és megadatik néktek!”

Kocogtassatok hát járási kartársak szeretett főnökeitek szívéen s ha az megnyitattott számotokra, kérjétek őket a Miatyánk szavaival: „a mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk” s higgyétek, kérestek nem fog süket fülekre találni, hanem meg lesz az hallgatva.

Ha pedig ezt meg hozza nektek a feltámadás mai ünnepe, akkor véssétek azt jól emlékeztetekbe s a jövőben kétszeresen is ünnepejétek!

A hivatásos vadász tavaszi teendője.

— A V.-L. után. —

Hála Istennek, szerencsésen megérkeztek a vásárolt fácánok, pompásan repültek ki a kosarakból és semmi bajuk, csak az Isten jó időt adjon, lesz ezekből ivadék, és löni való is. Ezt gondolja sok jáger; de hát az ivadékszaporulathoz igaz, hogy sokat ér a jó idő is, de ehhez még sok fontos és nehéz munka vár a hivatásos vadászra.

Iparkodjunk a ragadozó vadat, a mennyire csak tehetjük, pusztítani, úgy mint a rókát, vad- és kóbor házi macskát, kóbor ebeket, nyestet, görényt, menyétet, borzot, a mindenféle ragadozó szárnyast, kivált a szürke varjút és a szarkát. Ha se nem nyomozunk, se nem látunk pagonyunkban ilyen örökké éhes vendéget: akkor mondhatjuk igazán, hogy lesz ivadék, csak jó idő legyen a költéshez. S hogy ezt elmondhassa, azon kell lenni minden hivatásos vadásznak, hogy mielőtt a területén hasznos vadat kiereszt, akkorára, a mennyire csak lehetséges, a duvad ott elpusztítva legyen.

Tehát a fácánok jól repültek. Már most azon legyünk, hogy a fácán-etetőik alatt ne fogyjon el az elegendőség. Továbbá szántunk fel a területben több kisebb $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{4}$ holdnyi földrészeket és vessük be kölessel, pohánkával; ültessünk kukoricát, burgonyát is, mert a fácánok kivált a nagy hőségben, igen szívesen hűsölnek és fürdenek is azokban. A fácánosban vezessünk csapda-utakat s a terület nagyságához képest állítsunk fel benne annyi csapdát, a mennyit célirányosnak gondolunk. A csapda-utakat mindég egy szélesebb útról, földek széléről, tisztásokról kezdjük vezetni, mert ilyen helyeken jár éjszakán át a ragadozó minden neme. A csapdákat

Szalonka-lesen.

Irta: Glück István.

— A „Természet” után. —

Mikor a fakadó kikelet első illata szálldos a légben s enyhe szellők surrannak át a tájon, mely fölött felhőtlen tiszta ég ragyog a napsugarak özönétől, ki ne érezne vágyat magában, szabad percét a ligeteknek, erdőknek virágokkal teleszórt, madárdaltól zengő terein tölteni? Hisz a megújódást, az újjászületést sehol nem találjuk oly élénk színekben, oly határozott vonásokban, mint épen az erdőben. A fák még téli álmukat aluszszák, de a bokrok már dörzsölgetik az álmodot szemükből: fakad a rügy, hullanak a tavalyi elszáradt levelek a zörgő avarra, melynek napsütötte részein ezrével virit a szerény ibolya, a sárga kankalin, az égszínkév vad-

jácint, a sárgászöld hunyor. A költöző madarak szálllascsinálói már elfoglalták helyeiket s hangos szóval, kitorzó örömmel zengik a természet újjászületését, a kikelet megvirradtát. Az ittmaradt téli kuporgók eltűntek a kertekből. Mind visszavonult az erdőbe, hol egymással versenyezve, egymást tulharsogva próbálgatják hangjukat, nem száradt-e be torkukba a csengő dal, hasznát vehetik-e rövid éltüknek újra megvirradó legszebb napjain. Kora reggeltől naplementig, sőt még azután is, mikor már szálldos a denevér, a huzó szalonka, nem szünetel csi-csergésük, csevegésük egy percre sem. Az erdei pinyőke himje torkaszakadtából csattog le a fáról az alatt bujkáló furulyahangu rigóra, mely még álmából, szunynyadásából felébredve is hallgatja szép csengésű, tiszta hangját.

Még a beteg kedélyt is felvillanyozza ily környezetben egy ilyen séta. S a vadászt? A természet bolondját? A költészettel telített keblű embert? Ezt hidegen hagyná?

Nem ez adja meg a szalonkalesek poezisét? Nem

azután naponta kétszer is vizsgáljuk meg, nehogy elpusztuljon az esetleg megfogott kis süldő vagy fácán. Ez annyira fontos, hogy inkább ne alkalmazzunk csapdát, minthogy azok hanyagul legyenek vizsgálva, mert ilyen mulasztással jóformán több kárt vallunk, mint a ragadozóktól.

Állítsunk fel továbbá karóvasakat is exponált helyekre, hol nagyobb kilátás van. A karó vagy oszlop legyen 20—25 cm. vastag, 4 méter hosszú, ebből 1—1.20 cm. a földre lesz ásva. Az oszlopot 3—4 helyen furjuk át 3—4 cm. vastag furóval, úgy hogy létre gyanánt lehessen használni. Ezeket a vasakat és csapdákat hetenként egyszer meg kell kenni olajjal, hogy könnyen működjenek.

Igen jó, ha ezeken kívül még egy pár héja-kosarat is kihelyezünk, egy fehér galambbal, mert kivált mikor a héjának fiai vannak, sokat lehet azokból megcsipni.

A róka-lyukakat is már március elejétől kezdve hetenként gondosan meg kell vizsgálni. Igen jó, ha ezek pusztítására egy-két jó tacsónk is van; ha pedig az nincs, akkor jó a csapó-vas is. Mikor a fia-rókák még egész kicsinyek, alig lehet észrevenni, hogy a kotorék-nak van-e lakója; ilyenkor vizsgáljuk meg jól, hogy nincs-e a gyökérzetben, vagy a lyuk szájánál szőr? Szagoljunk be a kotorékba, mert ez a legjobb jel; ha fiatal-ság vagy öreg van benne úgy a büz rögtön elárulja a lakókat s akkor vasat kell a kotorékba tenni, de úgy, hogy a vén ravasz ne ugorhassa át; mert nagy mérnök ám a koma! Ha több kijárat van, tömjük jól be azokat a kotorék-nyílásokat tövisekkel, a hová vas nem jutott. Sokszor egy hétre reá, sőt néha már másnap a vasban fekszik a róka-mama. De azért csak hagyjuk ott a vasat, mert elég gyakran a kan róka is beszámol a bundájával. Ha a fia-rókák már oly nagyok, hogy ennivalót visznek az öregek, akkor cövekeljük be a kotorék-nyílásokat és állítsuk közvetlen a cövekelés elé a vasat,

mert ilyenkor, mikor már nagyobbak a fiak, az öregek nincsenek a kotorékban. Lesből is lehet pusztítani a rókát, de legnagyobb élvezet kutyákkal a kihajtás.

A vadmacskákat is így kell pusztítani, nemkülönben oly módon is, hogy ott olyan nyílás maradjon, hogy arra egy nagyobb vasat elfedve állíthassunk; a kerítés lehet 60—70 cm. magas. Ha az egész jól van elkészítve akkor rókát, vad- és kóbor macskát, nyestet, görényt stb. lehet benne fogni.

A kóbor ebeket és macskákat legbiztosabban úgy fogjuk el, hogy egy vastag fa vagy kerítés oldalára, úgy 50—60 cm. magasságban nyuldarabot, galambdarabot akasztunk, alá pedig egy csomó vasat teszünk; leginkább dülő utakon szeretnek az ilyen ragadozó és kártékony állatok éjjelenként járni. Természetesen e mellett amennyire lehet, a hajnali és esti leseket is használjuk fel, mert ilyenkor igen gyakran kerül puska elé egy-egy ragadozó.

Nagy baj az, ha például a rókát akkor veszi észre a vadgondozó, mikor már fiai a kotorékból kijárnak; akkor már sok fészekalja, kotlósak, apró és öreg nyulak pusztultak el. Különben ilyesmi csak lusta vadőrrel történhetik meg. Más az persze, ha az öreg róka a szomszéd területéről hozza át fiait, mert mikor már a fiak 4—5 hetesek, mihelyt: valami gyanusat vesz észre a kotoréknál még fényes nappal is megszökik az egész familia.

F. évi március hó 13-án észleltem, hogy róka-látogatás van egy kotorékban; kutyáim nem lévén velem, egy hosszú szál száraz fűvet a kotorék-nyílásra keresztbe tettem, hogy másnap meglássam, vajjon ott volt-e a vendég látogatóba. Másnap magammal vittem 1 tacsót és 1 foxlit; a kotorékhoz érve, alig birtam tartani a két kis ebet, s a mint a nyakszijakat lehúztam róluk, el is tűntek; 5 percre reá a nőstény róka kiugrott és lelöttem. Ennek már vagy egy hetes kölykei voltak a kotorékban, de ezeket is megfojtották a kutyáim.

ez csal ki nap-nap után bennünket az alkony óráiban a szabadba? Bámuljuk a tavasz fakadását, hallgatjuk elmerülve, önfeledten a madarak dalát, míg ránk borul homályával az est. A fegyver eddig vállunkon lóg, csak ezután kerül le onnan egy negyedóra. Eddig a természet barátja, most a vadász szedi élvezetét. Én legalább mindkét részt kielégitem egy-egy szalonkalesen.

* * *

Gyönyörű idő kedvezett a szalonkalesekre. Egyáltalában olyan tavaszunk volt a tavaly, aminő ritkítja párját hosszú idő alatt. Hiszen nekünk nem is szokott tavaszunk lenni! Télbe hajló fürgeteges idő változik a nyárba hajló szokatlan meleg napokkal s marad egy-két hétre való tavaszi kellemes idő. A mult esztendő édes kivételt képezett. Élveztük a tavaszt márciusban, áprilisban, csak a virágos május hozta meg forróságával a nyarat.

Március 5-én kezdtük meg mi, a villány-dárdai vadásztársaság tagjai gyönyörű erdőnkben a szalonkázást s bizony kihúztuk egész husvétig. Talán azután is akadt volna még, hiszen nagyon valószínűnek tartom, hogy

fészkel is itt a szalonka, a mint fészkel a jóval délebbre eső keskendi erdőben is; de hát ebben az időben nem olyan szép már a les, tulhangos az erdő, a figyelem is nagyon szétszóródik, mert lombosodik az erdő, a madarak nagy része megjött s mind tele torokkal küldi vidáman csicsergő dalát az égbe.

* * *

Öt órakor lekerült a szegről a puska s kibaktattam a néhány percre fekvő állomásra, ahol tapasztalt vadászmesterünkhöz szegődve, kimentünk a néhány száz lépésre fekvő erdőbe. A vadászember vagy magába zárkózott, vagy beszédes. A hivatásos vadász rendszeren az első; a másik rendszeren szeret élményeiről beszélni s mivel mi a második rendhez tartozunk, akad utközben tárgy elég, amiről elbeszélve kitöltöttük az időt, mely a mintegy két kilométerre eső gyönyörű vágásig eltelt lassu menetben.

Mire lebukott a nap az ég pereméről, már elhelyezkedtünk a magunk helyén. Magam benn a vágás közepén, a vadászmester künn a vágássarkon, a hosszú faszor mellett.

Ezt követőleg március hó 20-dikán jelenti a vadőr, hogy egy kotorékban valami mászkál, de nem veheti ki, hogy mi. Másnap reggel kutyáimmal oda mentem és 3 percre rá ugrott a róka, de nem sült el a töltényem s a ravasznak sikerült elmenekülni, azonban negyednapra reá már a vasban feküdt, a kan rókát pedig a vadőr lőtte meg. Ekkor egy másik kotoréknál is állítottam vasakat s másnap reggel a szuka vasban feküdt; ennek is kölykei voltak a kotorékban s ezeket kutyáim megfolytatták. A kan rókára, a kotorék mellett, a mint a vasat korán reggel megnézni mentem — rálöttem, de kissé messze volt — láttam, hogy jelezte a lövést, s úgy látszik elpusztult, mert nem vettem nyomát észre.

Április 1-én szintén vizsgálni mentem a kotorékokat; az egyikből kutyáim kiugrasztották a szuka rókát, agyon lőttem. Látva, hogy kölykei vannak, a kotorékban vasakat állítottam, hogy esetleg — a mi sokszor sikerül — a kan rókát megfoghassam. Ezt különben csak azért említem fel, mert lehet olyan vadász, a ki nem is tudja, hogy a róka ilyen korán fiadzik.

Tehát résen kell lenni! És ne sajnáljuk kis ebeinktől az eltartást, mert ha csak egy rókát pláne kölykeset pusztíthatunk is el: ez is busásan megéri egy kis tacsó-féle eb tartását.

A járásiak mozgalma.

Sticz László veszprémi kartársunknak lapunkban közzétett felhívása még sem hangzott el egészen visszhang nélkül s lassan bár, de már kezdenek annak nyomai mutatkozni. A dolog fog is menni, ha azt elszunnyadni nem engedjük, hanem folyton napirenden tartjuk s ezért elhatároztuk, hogy a járási kartársak mozgalmának állandó rovatot nyitunk s abban közölni fogjuk az arra vonatkozólag beérkező véleményeket és adatokat. Becses segédeszközül fognak ezek szolgálhatni annak idején az emlékirat megszerkesztésénél.

Egyedül voltam. E gondolatban rejlik a szalonkales legtöbb költészete. Mig az ég nyugati pereme biborfényben ragyog, nyugodtan átengedheti magát az ember az emlékezés tündérországának. De szép ország is ez! Hisz kinek ne volnának emlékei, kellemesek, kellemetlenek vegyest? Hogyne volna a vadásznak? S miért ne gondolna vissza a multra, honnan a kellemes emlék megifjodva, megaranyozva száll elébe a képzelet és emlékezet tündérszárnyain, a kellemetlen meg elveszti bántó, fájó részleteit? Merengésébe mint fölséges zene vegyül be az erdei pintyőke harsány éneke, a bokorban fészkelődő fekete rigó álmos csevegése, a távolból hullámos rengéssel a vadgalamb turbékolása. Elfelejtet ez velünk egy órára mindent, a mivel a nap s az élet gondjai terhelnek, mert úgy belemerül az ember önlelke titkaiba, hogy nem tudja megzavarni semmi, hisz egyedül vagyunk, kedves, ártatlan környezet közepette, mely fájó érintésre képtelen.

Az alkony pirja szemmeláthatólag vissza-vissza-vonul s tért enged az esti szürkületnek. Megjelen egy-

Felette kívánatos, hogy lapunknak ezt a rovatát a járási kartársak minél nagyobb mértékben felkeressék közleményeikkel, hogy ilyen módon minél nagyobb anyag birtokába juthassunk. Csak természetes, hogy lapunk is a járásiak körében általánosan el kellene terjednie, hogy annak révén minden egyes kartárs megfigyelhesse a mozgalom terjedésének fokozatait s nyilváníthassa arra vonatkozó nézeteit.

Közléseink sorozatát egy öröndetes hírrel nyitjuk meg, a felhívásnak egy felsőmagyarországi visszhangjával, mely a következő:

Lőcse, 1905. évi április hó 11-én.

Sticz László tisztelt kartársunk felhívására azonnal felkértem szeretett főnökömet arra, hogy a mozgalomhoz való csatlakozásra az engedélyt megadni kegyeskedjék. A főnök urnak is nagyon tetszett a dolog s megszívvelve azt, kegyes volt pártfogását megígérni. Erre a felhívást azonnal körözés alá bocsátottam Szepesvármegye 5 m. kir. járási erdőgondnokságában, s bizom is benne, hogy a jelzett időre és helyre oda fognak jutni a kiírt költségek is.

Megvallom, hogy a felhívásban foglaltak minden valót átthattak s nagyon örülnék, ha foganatjuk lenne, mert hiszen tudnivaló és közismert tény, hogy a mi helyzetünk sokkal rosszabb a legutolsó hivatalszolga helyzeténél is, már pedig hogy a szolgálatunk összehasonlíthatatlanul több szakértelmet igényel, nagyobb felelősséggel jár, terhesebb és veszedelmesebb is, azt csak senki sem tagadhatja, mégis ők jobban vannak fizetve s még nyugdíjosultsággal is bírnak, a mivel közülünk vajmi kevesen dicsekedhetnek.

Felkérem ennél fogva az összes járási kartársakat, hogy a mozgalomhoz szívvel-lélekkel csatlakozzanak s igyekezzenek ahhoz szeretett főnökeik pártfogását is megnyerni.

Kartársi üdvözléssel
Domján László, járási erdőőr.

egy denevér s cincogva röpköd ide s tova a bokrok fölött. A szem az esti homályban szalonkának nézi egy pilanatra megnagyobbodott körvonalait s megmozdul a karunkra fektetett puska; de csalódva s mosolyogva eresztjük újra le.

Az erdő dalosai egyre jobban elnémulnak. Egyiknek-másiknak nem tetszik az elfoglalt éjjeli szállás és suhogó repüléssel siet más bokorba. Egy sármánynak épen az én bokrom tetszik meg s abba tűnik el, nem vesz tudomást az én mozdulatlan otlétemről. Még egyet-kettőt csippan, azután elfoglalja a maga galyacskáját s megpróbál elmerülni az álom édes országába. Én biz nem zavarom.

Hirtelen, mintha egy bokorból rugta volna ki magát, egy sötét árny jelenik meg előttem. Szalonkának tartja felhevült képzeletem s ugyanabban a pillanatban a puska is már tüzkévé szór az esti homályba s a madár élettelenül hull le a lágy tavalyi fübe. Nem volt az szalonka, hanem bagoly. Lövés után már meggyőződtem róla.

Amint a lövés visszhangja elcsendesült és siri csend

Az Évkönyv

1906. évi II-ik évfolyamára jelentkezők száma még mindig nagyon csekély. Ezt nem a részvétlenségnek, hanem inkább annak tulajdonítjuk, hogy azok, kik azt megrendelni óhajtják, most másféle kiadásokkal voltak megterhelve, nevezetesen részint az „Erdészeti Ujság” vagy esetleg más lapok előfizetési-díjával, részint pedig a husvéti ünnepekre való előkészületek költségeivel, mely körülménnyel akkor, midőn az Évkönyv II-ik évfolyama előfizetésének határidejét a folyó hó végeig tűztük ki, nem számítottunk. A viszonyok mérlegelése most arra indít, hogy az előfizetés határidejét a folyó évi május hó végeig toljuk ki s felkérjük mindazokat, kik az Évkönyv 1906. évi II-ik évfolyamát megszerezni óhajtják, hogy a kitett határidőig a 2 korona előfizetési-díjat beküldeni sziveskedjenek.

Ujabban jelentkezett előfizetőink a következők:

11. Bertóthy Zsigmond, Perecseny.
12. Schubert János, Nagy-Földemes.
13. Kaffka Károly, Marinkova.
14. Körmöczy Illés, Csála.
15. Rudai bányatársulat, (2 péld.) Brád.
16. Szür Ferenc, Ubald-pusztá.

A NAGYVILÁGBÓL.

A képviselőház elnapolta üléseit május hó 3-ikáig, miután előbb kifejezte rosszalását az előző országgyűlés többségének, tehát a szabadelvű pártnak eljárása fölött s anélkül, hogy az Ő felségéhez intézendő feliratot letárgyalta volna. Ezt egy bizottságnak adták ki előbb tanulmányozás és a végleges szöveg megállapítása végett. A politikai zürzavar még egyre tart s a válság

borult újra a tájakra a vágás alján, mint metsző hahota, csengett egy futó róka hangja. Ebadta betyárja . . . még ő is kinevet. De hamarosan elnémult, mikor újra belecsendült puskám éles hangja az ugatásába; s most valóban szalonka volt, egy magányosan szálló szalonka, mely majdnem lábam elé esett. Örömben simogattam, mintha dédelgetném s majdhogy el nem szalasztottam egy másikat, mely hátulról jöve, fejem felett huzott tova. Könnyű lövés esett rája, mert csak utána kellett lőnöm. Az is leesett. Ezt már hosszasan kereste a vizsla, mert messze esett le. De elhozta. Megvolt, a mi a fő.

Én felém több sem jött az este, de még láttam ötöt. Kettő párosan huzott tova a fásor irányában, azokra lövés is esett a sarkon. Azután láttam egyszerre hármat, amint északról, a szálerdő magasságából, mint a villám a vágás magasságába estek le s eltűntek szemeim elől. De hangjukat még hallottam egy kis ideig.

Azután csend lett. Néma, templomi, áhitatos csend. E csendet fölverte egy éles fütty. Indulásra készítetett. Kivergődtem a bokrok közül a fásorba. Ott állt

hamaros megoldására alig van kilátás. Bécsi lapok híresztelése nyomán újból felszínre került egy hivatalnok-ministeriumnak kérdése, melynek élén Burián közös pénzügyminiszter állana, ezt a híresztelést azonban nem veszik komolyan a politikusok s azt állítják, hogy ilyen miniszteriummal nálunk kormányozni lehetetlenség.

Az orosz-japán háborúról újabb hírek nem érkeznek s a legközelebbi napokra kilátásba helyezett nagy tengeri ütközet nem következett be s az orosz hajóraj még mindig ott cirkál a dél-kinai tengeren. Sokan abban a véleményben vannak, hogy Rozsesztvenszky admirális be fogja várni a Nebogatov admirális parancsnoksága alatt hozzá igyekvő negyedik balti hajórajt s ezzel egyesülve indul el azután a japán hajóhad támadására. A szárazföldi harctéren kisebb csatározásoktól eltekintve csend van; úgy látszik, hogy az ellenséges felek ki akarják pihenni a mukdeni nagy csata fáradalmait s pótolni annak veszteségeit.

HASZNOS TUDNIVALÓK.

Az erdei kihágás.

A belügyminisztérium körrendeletet intézett az erdei kihágási ügyek följelentése dolgában a közigazgatási bizottságokhoz. Az erdei kihágási ügyek felülvizsgálata rendén az a kérdés merült föl, hogy az állami erdőhivatal, illetőleg az ennek hatáskörébe utalt teendőket saját kerületükben teljesítő járási erdőgondnokságok jogosultak-e a 20 koronát meg nem haladó erdei kihágási esetek bejelentésénél az erdőtörvényben megjelölt bíróságok között választani, s hogy a járási főszolgabírák jogosultak-e a hozzájuk bejelentett és általuk elfogadott ilyen kihágási eseteket tárgyalás végett a községi bírák-

előttem a vadászmesterünk. Első szava persze a lövés eredményére irányult, mert hiszen háromszor is puffogtattam. Eléje tartottam a kedves zsákmányt. Kettőt megcirógatott. A harmadikat földhöz csapta. Hát ez mi? Egy átváltozott szalonka. Az ő lövése is talált.

Azután lassan, nesztelen léptekkel haladtunk a puha földön a fásoron végig hazafelé, szivünk tele örömmel, kedélyünk megaranyozva s ha sötét nincs, arcunk hevülését el nem titkolhattuk volna. A másnapi viszontlátásra váltunk el.

Ó, így lesz-e az idén is? Nem nagy a reményünk. De hátha örömmre változik kétkedésünk? Ott leszünk . . .

† **Goromba.** Tanti: Ah! jaj! vidd el Ferike innen ezt a csuf kutyát! Félek tőle, hogy megharap, mert mindig a fogait mutogatja!

Ferike: Sohse félj tőle, Tanti! Ha neked ilyen szép fehér fogad volna, te is mutogatnád!

hoz utasítani, ezeknek kiosztani. A rendelet célja az e tekintetben netalán főnforgó visszaszolgáltatást megszüntetni. A miniszter kimondja, hogy az, a ki külön meghatalmazás nélkül följelentést tehet, választhat is az eljáró hatóságok között. Ez áll a sértett kezelőtisztre is, meg az erdőhivatalra és erdőgondnokságra is. A főszolgabíróság tehát a hozzáintézett vagy nála tett följelentést nem küldheti ki eljárás végett egyes községi bírósághoz.

KÜLÖNFÉLÉK.

* **Vadállatok összefogdosása.** A vadállatok összefogdosása kétségkívül igen költséges és a mellett veszedelmes mulatság. Azért oly drágák a vadállatok, amelyek a különböző állatkeretekben vannak. Természetes, hogy senki sem fizetne egy zsiráfért 25—50.000 koronát, egy vizilóért és gorilláért még többet, ha nem lenne oly költséges és veszedelmes az állatok összefogdosása. Egy zsirofot elfogni igen nehéz feladat, mert amellet, hogy roppant gyorslábú, kitűnő érzékei is vannak. A vadász elfogásánál olyan kötelet használ, amely az egyik végén több ágra oszlik s az ágak végére ércdarabok vannak erősítve. A vadász, amennyire csak lehet, észrevétlenül megközelíti az állatot s a kötelet a lábai közé veti. Így nem tud hirtelen, gyorsan elmenekülni s a vadásznak marad ideje, hogy béklyóba verje. A kisebb majmokat igen érdekes módon fogják. A vadász olyan helyen, ahol az állatok látják, egy üvegből pálinkát iszik s azután eltávozik, de a pálinkával telt üveget hátrahagyja. A majmok természetesen rögtön rávetik magukat az üvegre s mivel nagyon szeretik az alkoholt, csakhamar kiisszák a pálinkát. A hatás természetesen rögtön mutatkozik s a vadász minden veszély nélkül elfoghatja az édesen szendegő majmokat. Sokkal veszedelmesebb a gorilla elfogása s eddig nem is sikerült felnőtt gorillát elfogni anélkül, hogy meg ne sebesítették volna. Az európai állatkeretekben levő gorillákat mind kiskorukban fogták el. A tigrist és oroszlánt is rendszerint fiatal korában fogják, felnőtt állatot veremmel fognak el. A verem tetején hálót feszítenek ki s azután gallyakkal befödik a tetejét. Az állat, amikor a vermen áthalad, lezuhan a mélységbe, mire a háló nyomban összehúzódik fölötte.

* **Kétezeréves olajfák.** Hogy némely fa milyen sokáig képes élni, mi sem bizonyította jobban, mint az, hogy angol természettudósok vizsgálódásai után bebizonyult az, hogy Jeruzsálemben az „Olajfák hegyén” még most is vannak egyes olyan fák, amelyek már Krisztus idejében is javában zöldeltek. Különösen, hogy ezek a fák még alig vesztek valamit ágaikból és teljesen életerősek. Átlagos magasságuk 20 méter, törzsük kerülete pedig 5—6 méter.

* **A meghatározott órára való fölébredés.** — Mint a „Jó Egészség” írja — sok emberre nézve szinte elérhetetlen művészet; különösen a korai fölkelés, melyet annyi közmondás dicsér, kíván meg egy bizonyos

tehetséget, vagy legalább egy jól járó ébresztő-órát. Csakhogy az ébresztő-órák ritkán járnak jól és így marad fenn csupán a tehetség. Aki azonban ezt nélkülözi, annak sem kell mindjárt kétségbeesnie. A szóban forgó művészetet meg lehet gyakorlat útján szerezni és annyira fejleszteni, hogy az agyvelő a legjobb ébresztő-órát is pótolja. A tapasztalat és pedig előkelő orvostudorok tapasztalata bizonyítja, hogy a kívánt óra erős felidézése által valóban lehetséges tudatosan felébredni az álomból. Nagyon érdekes az agyvelő tévedésének határa, amely 33 esetben rendszerint egy negyedórát tett ki. Általában, a kísérletek szereplői annál korábban ébrednek fel, mennél távolabb esik a megállapított óra fölkelésük rendes idejétől. Az ébredésnél háromféle jelenséget lehet megkülönböztetni. Az emberek egy részénél egyszerre, egy hirtelen lökessel történik az és az illető azt hiszi, hogy valamit elmulasztott; másoknál nyugodtan, mint a rendes álom után, anélkül, hogy az elhatározásra emlékezzenek; a harmadik csoportnál pedig az ébredés az utolsóelőtti órában, nyugtalan álmok után történik, amelyek elmulasztott fölébredésre vonatkoznak. Legpontosabban ébrednek fel az alacsony műveltségi fokú álló emberek: parasztok, cselédek: kevésbé pontosan a műveltebbek és az ideges természetűek. Fel lehet tenni, hogy az egész folyamat az autosuggestio egy neme, éppen úgy, amint egy hipnotizáltnak szuggerálni lehet, hogy meghatározott órában valamit tegyen, anélkül, hogy a parancs öntudatába kerüljön.

* **A szél sebessége.** Mikor a boldogtalan skót királyné Stuart Mária sóhajtott: „Röpke fellegek, bár tova vinnétek!” nem gondolta komolyan, hogy a szelek szárnyán sem juthatott volna sokkal gyorsabban vágyai céljához, mint mi a vasutainkon. Épp oly téves azt hinni, hogy a léghajóval sokkal gyorsabbá válik közlekedésünk, ha nem sikerül géppel hajtani a léggömböt. Persze a szél sebességével nem vetekedhetik legföljebb az örülsen száguldó automobil. Egy alkalommal megfigyelték, hogy a szél sebessége az Eiffel-torony tetején másodpercenként 43 méter volt, a mi óránként 152 kilométert tesz ki, sőt más ízben 48 méter volt a szél sebessége másodpercenként. Természetes, hogy ez nem mindennapos dolog; de azért, mikor a nagy épületeket tervezik, a szél erejével is számot vetnek, mert ilyen sebességgel hatalmas pusztító ellenséggé válhatik.

NAPI HIREK.

Boldog husvéti ünnepeket kívánunk lapunk összes barátainak!

— **Meggyilkolt erdőőr.** A fővárosi lapokból megrendítő gyilkosságról vettünk hírt. E szerint folyó hó 13-án két kaproncai asszony az erdőn keresztül Garam-Szent-Keresztre igyekezvén, utközben holttestre bukkantak. Az asszonyok értesítették a bírót, a ki azután többed-

magával kiment a helyszínére. A halottban felismerték Chován János püspöki uradalmi erdőőr, a ki vértócsában, átlőtt fejjel hevert ott. Puskája a mellette levő fán csüngött s így az öngyilkosság lehetősége ki van zárva. A nyomozást megindították. Szerencsétlen kártársunkban egyik buzgó előfizetőnket gyászoljuk. Adjon az Ég neki csendes pihenést! Azon a vidéken lakó kártársainknak köszönettel tartoznánk, ha a vizsgálat eredményéről körülményesen értesítenének.

— **Állásáról lemondott** Rónai Mihály m. kir. erdőőr, ki a szászsebesi m. kir. erdőhivatal kudsiri erdőgondnokságában volt alkalmazva. Hallomás szerint nyughatatlan vére az Amerikába való kivándorlásra ösztönzi, hol jobb jövőt remél találni. Őszinte szívből kívánjuk, hogy reményében ne csalatkozzék!

— **Erdészeti középiskola.** Az abaujmegyei gazdasági egyesület hosszabban tárgyalta és elfogadta a zemplénmegyei gazdasági egyesületnek azt az indítványát, hogy erdészeti középiskola állíttassék föl. Az iskola fölállítását az okolja meg, hogy a Selmechányáról kikerült erdészek nagyobb szakképzettségüknél fogva a középirtokon nem alkalmazhatók, az erdőőrök képzettsége pedig nem kielégítő, a miért leginkább külföldi erdészek alkalmaztatnak. Az egyesület pártolja az eszmét, de nem osztja teljesen azt a nézetet, hogy a középirtokok általánosságban idegen ajku erdészeket alkalmaznának.

— **Sógorának a gyilkosa.** Hajdunánásról írják, hogy Nábrádi András odavaló parasztember a ref. egyházközségtől 25 hold szántóföldet bérelt és abból sógorának, Csomó Sándornak is átengedett öt holdat. Nábrádi később sógorát ki akarta üzni a bérletből és a haszonbéren kívül még 40 koronát követelt tőle. Csomó a szerződéshez tartotta magát és a követelt pénzt nem akarta neki megfizetni. Az indulatos természetű Nábrádi 12-én este késsel támadt sógorára saját lakásán, hogy fizetésre kényszerítse. A megtámadott egy vasvillával védekezett és védekezés közben úgy szíven szurta Nábrádit, hogy az szörnyethalt. A gyilkos azonnal jelentkezett a hatóságnál. Nábrádinak 5 gyermeke maradt árván.

— **Roosevelt vadászon.** Roosevelt elnök Oklahoma államban farkasvadászon van. A vadásztársaságot maga az elnök vezeti, a kinek bátorsága a vakmerőséggel határos. A vadászon nem puskát, hanem nagy vadászkést használnak. A vadászok eddig három farkast ejtettek el. Azonkívül elfogtak egy medvét, mely már sok kutyát ölt meg és több hajtót megsebesített. A medvét egyelőre ketrecben tartják. Később szabadon fogják bocsátani és negyven kutyával üldözőbe veszik.

— **Nyolc év után elfogott rablógyilkos.** Jó fogást csinált a debreceni rendőrség Galyas József letartóztatásával, akit gyilkossági kísérlettel párosult rablással vádol a nyíregyházi kir. ügyészség. Még 1896. év nyarán történt, hogy Galyas József és Kurucz Jakab István nevű társával egy gazdag földbirtokost kirabolt, akire többször rá is lőttek, de nem találtak. A vakmerő tetteket a szabócsmegeyi csendőrség vette üldözőbe s

hosszas küzdelem után Kuruczot sikerült is elfogni. Galyas azonban megmenekült üldözői elől s így a nyíregyházi kir. törvényszék nélküle tartotta meg a végtárgyalást, melyen Kuruczot tizenöt évi fegyházra ítélték. Azóta kilenc év mult el s Galyast nem sikerült kézrekeríteni. A napokban azonban neszét vette a nyíregyházi kir. ügyészség, hogy Debrecenben lappang s erről nyomban értesítette a debreceni rendőrséget. Két napi kutatás után az Erzsébet-malomban találtak rá, hol mint napszámos dolgozott. Nyomban letartóztatták és az ügyészségre kísérték, Galyas utközben megkísérelte a szökést, de ez balul ütött ki.

— **Áldásos kíváncsiság.** Egy postatisztnek az a szokása, hogy elolvassa a kezébe kerülő levelezőlapokat, a Bécs melletti Hütteldorfban két embernek megmentette az életét. A postatiszt a minap azt olvasta egy levelezőlapra, hogy két fiatal szerelmes — a kártyát mind a ketten aláírták — a közeli erdőben öngyilkosságot fog elkövetni. Azonnal jelentést tett a rendőrségnek, mely megjelent a levelezőlapra jelzett helyen. Ott találtak egy fiatal embert és egy leányt. Mindketten eszméletlen állapotban voltak. Mellettük hevert egy revolver, melyből golyót röpítettek mellükbe. A szerelmes párt azonnal a kórházba vitték és az orvosok azt hiszik, hogy még megmenthetik az életuntakat.

— **Leopárdok és elefánt harca.** A „Neidenfels“ német gőzös Kelet-Indiából New-Yorkba vadállatokat szállított. Az Indiai Oceánon egy vihar folytán az állatokat elválasztó keresztfal letört. Egy nőstény elefánt a kölykével egy sarokban nyugodtan majszolt egy rakás sárgarépan. Egy leopárd odasettenkedett s egy répat kíváncsiságból elhuzott, a nőstény elefánt azonban akkorát ütött rá az orrmányával, hogy egy pár lépésnyire gurult. A leopárd dühös bögéssel vetette magát az elefántra, mit két társa látván, követte a példáját s mielőtt az örök megakadályozhatták volna, borzasztó harc keletkezett köztük. Az örök vasrudakkal léptek közbe, két leopárdot sikerült az elefántról leverni, a harmadiknak azonban szét kellett loccsantani a koponyáját, mert az elefántot nem akarta elereszteni. Az elefánt pár nap mulva kimult sebeiben, kölyke azonban, mely nem nagyobb egy jókora kutyánál, jó egészségben s játékos kedvvel folytatta útját New-York felé.

— **Meggyilkolt leány.** Kalocsáról írják, hogy Kapitány Rózsát meggyilkolva találták. Állítólag rokona, Fekete Gergely egy 16 éves csizmadia segéddel, Sipos Józseffel gyilkolta meg. Fekete tagadja tettét, de Sipos azt vallja hogy Fekete neki 100 koronát ígért közreműködéséért, mert Fekete korábban akart örökölni Kapitány Rózsától. Fekete és Sipos vallomása gyanús, mert egy másik csizmadiasegédnél véres ruhát találtak.

— **Rablóvilág a Dunántul.** Székesfehérvárról írják. A Dunántul mostanában gyakran fordulnak elő vakmerő rablótámadások és betörések. A rablók, bármennyire is kitűnően szervezett a csendőrségünk, rendszerint kikerülnek az igazságszolgáltatás kezét. A néhány év előtti csákvári postarablás tetteit sem sikerült kézre keríteni.

Ezek a kocsin Csákvárról Bicskére igyekvő postakocsist hajnali szürkületkor az országúton megtámadták s kegyetlenül meggyilkolták. A postakocsit az árokba döntötték s ott kifosztották. Az elmúlt év karácsony estéjén Iváncsán történt titokzatos gyilkosság tettese is ismeretlenek. Itt a magányosan lakó vagyonos Gondol Gábor nyugalmazott miniszteri tanácsos az áldozat. Az utóbbi napokban pedig egymást követték a bűnesetek, a melyekből az látszik, hogy egy jól szervezett rablóbanda működik a Dunántul. A büntettek sorozatát Vörösberényben kezdték. Április elsején éjjel több betörést követtek el. Másnap éjjel a fejérmegyei Nagylángon fosztották ki a keresztény fogyasztási szövetkezet boltját. Zichy János gróf uradalmából lopott kocsin elvitték az öt métermázsas sulyu Wertheim-kasszát s a kálozi határba fejsszével feltörték és tartalmát (2474 koronát) elrabolták. Ugyanekkor éjjel a szomszédos Soponyán a korcsma udvarán meggyilkoltak egy tolnamegyei kereskedőt, a ki cipő-áruval megrakott kocsija mellett aludt. Harmadnap a veszprémmegyei Soly községben betörték a község házára s a községi pénztárt rabolták ki és tizenkét pincét törtek föl. Egy nappal később Mocsolád Somogymegyei községben raboltak. Többek között az állomási pénztárt fosztották ki. Továbbá megfordultak Tomajon, Balatonfüreden, Villonyán és Rátóton. A nyomozó csendőrség megállapította, hogy a büntetteket ugyanegy rablóbanda követte el. A polgári csendőrség terjedelmes jelentést küldött Kálmán Vince főszolgabírónak, melyben arról értesíti, hogy hat napon keresztül szakadatlanul nyomukban voltak a rablóknak, míg Somogymegye szélén ismeretlen irányban elmenekültek. Annyit megállapítottak a csendőrök, hogy a rablóbanda hat tagból áll s köztük van Nyári Dömötör Imre és Lakatos József rablásért többször büntetett cigányok is.

Szerkesztői üzenetek.

Keresztes Miklós urnak *Galacz.* A fizetésrendezésről szóló törvényjavaslat még nem lett a törvényhozás által letárgyalva s innen van az, hogy a törzsfizetésen felül való többletet most az állami alkalmazottak személyi pótlék címén kapják. A javadalmazások végleges szabályozásának módjáról tehát most még nem adhatunk felvilágosítást, mert a kormánynak erre vonatkozó javaslata a törvényhozásban változást szenvedhet. — **Kozma Antal** urnak *Tőresvár.* A már előzőleg megküldött évkönyvet postájuk azzal a megjegyzéssel küldte vissza, hogy címzett ismeretlen, mint arról a most újból megküldött évkönyv kettős borítékából is meggyőződhetik. — **Huszthy Károly** urnak *Nyitra-szeg.* Természetes, hogy mellőzve az utánvételezést, a 3 darab évkönyvet teljes bizalommal elküldöttük f. hó 18-án becses címére. — **Viertl József** urnak, *Kisbár.* Köszönettel vettük szíves sorait s figyelembe vesszük a jövő évi évkönyv összeállításánál; erre vonatkozó tervünket, melynek eszméjét Önnek köszönjük, külön fogjuk ismertetni.

A kiadóhivatal postája.

Biró László urnak, *Felső-Tárkány.* Igen, előfizetése a múlt hó végéig van rendezve. — **Kaffka Károly** urnak, *Marinkova.* A lapra való előfizetése folyó év végén fog lejárni. — **Balogh Mihály** urnak, *Csertés.* Kívánsága akkor bizonyosan

elkerülte figyelmünket, tehát most értesítjük, hogy előfizetése június végéig rendben van. — **Mészáros János** urnak *Dallosfürész.* A 4 korona előfizetés beérkezett. — **Varga István** urnak, *Hetvehely.* Az évkönyv már mindenki címére postára lett téve s azt hisszük, hogy azt időközben már ön is megkapta. Ha esetleg nem, akkor szíveskedjék erről egy levelező-lapon értesíteni, hogy másodszor is elküldhessük. — **Molnár Márton** urnak, *Tat-rang.* Igen, június végéig van előfizetve. — **Kelemen István** urnak, *Alsó-Lendva.* Az előfizetést április 1-től jegyeztük be, de előbbi lapokból is küldtünk pár olyan példányt, melyekben a járásiak mozgalmáról van szó. Szíveskedjék erről többi kártársait is értesíteni s őket a lap előfizetésére buzdítani. — **Besenyi Ferenc** urnak, *Szabadszállás.* Dehogy is nehezeltünk; hiszen Ön legpontosabb előfizetőink közé tartozik s a szolgálat nehézségei mellett bizony ilyeneknél is akárhányszor megeshetik egy kis késedelem. Nagyobb bajunk nekünk az, hogy olvasóink közül számosan hónapokon, sőt éveken át megfeledkeznek rólunk, a mint erről már ismételve volt alkalmunk panaszkodni. Üdvözet!

Hirdetések és pályázatok.

Számtan

a m. kir. erdőőri szakiskolák, az erdőőri szakvizsgára magán uton készülők és erdőaltisztek részére.

Irta: **Béky Albert,**

m. kir. erdész,

a szászsebesi m. kir. erdőrendezés vezetője.

22—

Kapható: Az Országos Erdészeti Egyesületnél (Budapest V., Alkotmány-utca 6.) **Ára:** 2.40 K, bérmentve 2.60 K.

== Pályázat. ==

A budaörsi közbirtokosságnál üresedésben levő erdőőri állásra pályázat hirdettetik. Az erdőőri javadalmazása évi 500 kor. havi utólagos részletekben.

Felhivatlak a pályázni óhajtok, hogy kérvényeiket kellő bizonyítványokkal felszerelve alulírott közbirtokossági elnöknel f. évi május hó 1-ig annál inkább nyujtsák be, mert a később érkező kérvények figyelembe vehetők nem lesznek.

Budaörs, 1905. évi március 20.

Weber János,
közbirtokossági elnök.

== Erdőőr kerestetik! ==

Szakvizsgázott fiatalember, ki a vadászathoz is ért, felvétetik; a német nyelvet beszélőnek előny adatik.

Mányay Imre,
főerdész.

Buják (Nógrádmegye.)

== Mannlicher. ==

Eladó egy Péterlongó-féle kitűnő 8 mm. Mannlicher rendszerű mauser vadász-golyós fegyver. **Mold Vilmos** urad. erdész, Székudvar (Aradmegye). 2—3

Nyomatott a „Szászvárosi Könyvnyomda R.-T.” gyorsajtaján.

ERDÉSZETI UJSÁG

SAK- ÉS TÁRSADALMI LAP AZ ERDÉSZETI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE.

Előfizetési árak:

Egész évre ... 8 kor.
Fél évre ... 4 „
Negyed évre ... 2 „

Pénzküldemények a

SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T. címére Szászvárosra,
kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fill. Ajánlközásoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fill.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1905. április 23.

30. szám.

TARTALOM:

1. Vezércikk: Feltámadás ünnepén. — 2. A hivatásos vadász tavaszi teendője. — 3. Tárcá: Szalonka-lesen. —
4. A járásiak mozgalma. — 5. Az Évkönyv. — 6. A nagyvilágból. — 7. Hasznos tudnivalók. — 8. Különlélék.
— 9. Napi hírek. — 10. Szerkesztői üzenetek. — 11. A kiadóhivatal postája. — 12. Hirdetések és pályázatok.

BLUM és TÁRSA

Elsőrangú egyenruházati intézet

BUDAPEST IV., Kossuth Lajos-utca 14—16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállítású *****

erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönben felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt
— a betekinthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen
tisztelt megrendelők legteljesebb megelégedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legújabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos árban készíttetnek.
Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készsággal beszerzünk és a
vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megren-
deléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily csekély megrendelés is
a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földmívelésügyi Miniszterium
hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület“ rendes tagjai.

Pályázati hirdetés.

erdőőri állásokra

m. kir. erdőtanácsos.

Lakatos Károly,

A fegyverek mind be vannak löve
s csak a teljesen megfelelők kerülnek eladásra.

✿✿ Élő vad! ✿✿

[illegible]

Régi vagy törött ezüst- és aranyműveket, régi ezüst- és arany-pénzneműeket, drágaköveket, keleti gyöngyöket a legmagasabb napi árban beváltom vagy fizetésképpen elfogadom.

Lakásom: Zsigmond-utca 7. sz.

ÉVKÖNYV

Az ERDÉSZETI ÉS VADÁSZATI ALTISZTI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE AZ 1905-ik ÉVRE

immár **megjelent** a következő tartalommal:

1. Előszó.
2. Erdészeti havi teendők.
3. Vadászati havi teendők.
4. Kivonat az erdőtörvényből.
5. Az erdőmunkásokról szóló törvény.
6. Ministeri rendelet az erdőőri szakiskolákról.
7. „ „ „ „ szakvizsgákról.
8. „ „ a vadőri „
9. „ „ „ hatósági esküről.
10. Vadászati törvény.
11. Fegyveradó-törvény.
12. Kivonat a szolgálati szabályokból. (A fegyelmi vétségekre vonatkozó rész).
13. Fegyelmi szabályok.
14. Fegyverviselés és használat.
15. Utasítás a karabély-töltények használatához.
16. Kincstáriak egyenruha szabályzata.
17. Kivonat a nyugdíj-törvényből.
18. Állandó munkások és napibéresek nyugalombérezése.
19. Kincstáriak legeltetési jogosultsága.
20. Magvak eltartása.
21. Erdei vetőmagvak és tölgyfák kedvezményes vasuti szállítása.
22. Csemeték csomagolása.
23. Csemeték kedvezményes vasuti szállítása.
24. Felesketett erdőőrök adómentes fegyverei.
25. Utadó alóli mentesség.
26. Duvadak mérgezése.
27. Kitömésre szánt állatok kezelése.
28. Erdészeti és vadászati altisztek cimtára.
29. Tárgymutató.

Ezzel a tartalommal az Évkönyv terjedelme meghaladja a 200 nyolcadrét oldalt s

így vaskos kötetet képez. Az Évkönyvbe foglalt dolgok mind olyanok, melyekre az erdészeti és vadászati altiszti személyzetnek terhes és felelősségteljes szolgálatának teljesítése közben lépten-nyomon szüksége van s így az Évkönyvnek egy erdészeti és vadászati altiszt asztaláról sem szabadna hiányoznia.

Hasonló gazdag és hasznos tartalommal fog megjelenni az

„ÉVKÖNYV” 1906. évre szóló II-ik évfolyama

is, mely már munkába van véve, azzal a kibővitéssel, hogy nem csak az 1906. évre szóló teljes naptárt fogjuk ahhoz csatolni, hanem belevesszük még a legszükségesebb köbözési táblákat is.

Az Évkönyv II-ik évfolyama nem lesz bolti áru, hanem csak annyi példányban fogjuk azt ki nyomtatni, a hányak elkelése a beküldött előfizetési-díjjal biztosítva lesz.

Mindegyik évfolyam ára 2 korona, mely összeg a következő cím alatt küldendő:

„Évkönyv” kiadóhivatala
Szászsebes.

Az I. évfolyamot a megrendelés beérkezése után azonnal küldjük, a II-ik évfolyamra szóló hirdetések pedig 1906. évi május hó végeig küldendők be.

Az „Évkönyv”
kiadóhivatala.

Nyomatott a „SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG” gyorssajtóján 1905.

